

**Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького**

**Методичні рекомендації до розроблення
силабусу освітнього компонента**

Методичні рекомендації до розроблення силябусу навчального компонента /
Уклад.: А.М. Солоненко, І.А. Мальцева, Я.В. Сопіна, Н.Є. Мілько,
Т.В. Тарасенко, Жиряков, Л.М. Приладишева, Т.А. Логвіна-Бик, І.Г. Стотика,
Н.Є. Титаренко. Мелітопольський державний педагогічний університет імені
Богдана Хмельницького, 2020. 17 с.

Рекомендовано НМРУ пр. № 1 від 31.08.2020 р

Вступ

Перехід до єдиної європейської системи зарахування навчальних досягнень здобувачів визнаний більшістю країн світової спільноти, в тому числі і Україною, як механізм формування загальноєвропейського освітнього простору, що дозволить забезпечити міжнародне визнання національних освітніх програм, мобільність здобувачів і викладачів, підвищить якість освіти. У зв'язку з цим змінюється не лише основна нормативна база системи освіти України, але й формуються нові вимоги до навчально-методичного забезпечення освітнього процесу. За умов кредитно-трансфертної технології навчання розробка навчально-методичного забезпечення з будь-якої дисципліни повинна починатися саме з силабусу, який є стислим описом навчального курсу у ЗВО, що містить основні характеристики дисципліни і має на меті допомогти здобувачу в організації його навчальної діяльності.

Силабус (Syllabus) – програма навчання з дисципліни, яка включає в себе опис навчальної дисципліни, мету та завдання, політику курсу, змістовні частини та найменування тем занять, тривалість кожного заняття, завдання до самостійної роботи, час консультацій, вимоги викладача, критерії оцінки, список рекомендованої основної та додаткової літератури.

Силабус – це персоніфікована програма викладача для навчання здобувачів з кожного предмета, що оновлюється на початок кожного навчального року. Силабус розробляється і затверджується до початку навчального року, зберігається на кафедрі та оприлюднюється на офіційній сторінці сайту університету.

Силабус розробляють науково-педагогічні працівники кафедри, за якими закріплено навчальну дисципліну, відповідно до навчального плану підготовки здобувачів вищої освіти.

Основне завдання силабусу – максимально повне, зрозуміле й чітке накреслення шляхів і визначення вимог до програмних результатів навчання, тому при розробці силабусу необхідно витримати певні вимоги до його структури та змісту.

До загальної **структури силабусу** входять наступні складові частини (див. Додаток):

Титульна сторінка.

1. Анотація.
2. Мета та завдання освітнього компонента.
3. Перелік компетентностей, які набуваються під час опанування освітнім компонентом
4. Результати навчання.
5. Обсяг курсу.
6. Політика курсу.
7. Структура курсу.
8. Методи і форми контролю.
9. Критерії оцінювання відповідно до видів контролю
10. Рекомендована література та інформаційні ресурси.

Зміст структурних компонентів силабусу

Титульна сторінка відображає загальну інформацію про дисципліну. Зазначаються основні дані про: назву дисципліни; ступінь вищої освіти для якого викладається дисципліна; освітня програма; сторінка курсу в на сайті; дні консультацій за графіком проведення консультацій, а також можуть бути зазначені онлайн консультації. рік навчання, семестр у якому викладається дисципліна; прізвище, ім'я та по-батькові викладача(ів), які залучені до викладання дисципліни; профайл викладача(ів); контактна інформація викладача(ів), (номер(и) телефону(ів), електронні адреси.

Анотація – частина силабусу, в якій зазначається роль, місце дисципліни у системі підготовки фахівців. Для вибіркової дисципліни вказується, для якої галузі знань дана дисципліна формує професійні компетентності (якщо таке має місце), а також, що обрана дисципліна дозволить сформувати індивідуальну освітню траєкторію. Анотація – це коротка реклама Вашого курсу, яка має зацікавити здобувача вищої освіти.

Мета та завдання освітнього компонента. Мета вивчення дисципліни є системотворчим елементом, що відіграє вирішальну роль в організації й здійсненні всього процесу навчання. Мета – це передбачуваний результат навчання. Мету навчання рекомендується формулювати таким чином, щоб була можливість виміряти ступінь її досягнення (навчити..., виробити..., сформувати..). Формулюють також конкретні завдання, що випливають із мети навчальної дисципліни.

Компетентності. У силабусі подається перелік конкретних компетентностей, які формуватимуться у здобувачів вищої освіти у процесі вивчення дисципліни із зазначенням шифру відповідної компетентності в освітньо-професійній програмі (ЗК1, ЗК5, ФК1, ФК7).

Результати навчання. Вказується перелік результатів навчання, які формуються в процесі викладання дисципліни із зазначенням шифру відповідного програмного результату навчання в освітньо-професійній програмі (ПРН1, ПРН4).

Обсяг освітнього компонента подається у вигляді таблиці, де зазначено загальну кількість годин, години на лекційні, практичні/лабораторні заняття та на самостійну роботу, наприклад:

Політика. Система вимог та правил поведінки здобувачів вищої освіти на заняттях, методичні рекомендації щодо виконання різних видів робіт. При цьому обов'язково описується:

- присутність на заняттях та активність здобувачів вищої освіти під час занять;
- недопустимість пропусків та запізнь на заняття;

- неприпустимість користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття без дозволу викладача;
- на заняттях дотримуватись правил роботи у групі, шанобливо ставитись до поглядів один одного;
- дотримання здобувачами вищої освіти політики доброчесності під час виконання самостійної або індивідуальної роботи;
- у разі наявності плагіату в будь-яких видах робіт здобувача вищої освіти він отримує незадовільну оцінку і повинен повторно виконати завдання, які передбачені у силабусі;
- Для *вибіркової дисципліни* можна зазначити, що після здійснення вибору даної дисципліни, вона стає обов'язковою для вивчення та включається до індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти, тощо.

Структура освітнього компонента надається у вигляді таблиці з вказівкою переліку тем лекційних, практичних/семінарських занять, завдань до самостійної роботи. За рішенням кафедри у таблицю «структура курсу» викладачі можуть додавати компоненти (тиждень, кількість годин, вид заняття, посилання на джерела, види контролю, максимальна оцінка тощо).

Форми і методи контролю

Види контролю відповідно до бально-накопичувальної системи оцінювання знань здобувачів вищої освіти в університеті: вхідний (за рішенням кафедри), поточний, періодичний і підсумковий (семестровий) контролю.

У розділі вказують методи, які будуть використані для оцінювання результатів навчання під час проведення поточного контролю, періодичного контролю, оцінювання курсової роботи, навчальної практики (за наявності), підсумкового (семестрового) контролю: спостереження, усне опитування, письмові роботи, дидактичні тести, практична перевірка під час лабораторних та практичних занять; контроль виконання завдань самостійної роботи, програмований контроль.

Обов'язково слід вказати, в якій формі буде проходити контрольний захід (періодична контрольна робота, залік, екзамен тощо), засоби діагностики (стандартизовані тести, реферати, есе, презентації, творчі проекти, розрахункові та розрахунково-графічні роботи, аналітичні звіти, інші види індивідуальних та групових завдань) та перелік тем, які будуть включені для оцінювання результатів навчання на певному етапі проведення контролю.

Критерії оцінювання відповідно до видів контролю

Критерієм успішного проходження здобувачем вищої освіти підсумкового оцінювання є досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом вивчення дисципліни.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до Положення «Про бально-накопичувальну систему оцінювання результатів навчання здобувачами вищої освіти у Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького».

У розділі вказуються певні критерії оцінювання кожного виду контролю (поточний контроль, періодичний контроль (періодичні контрольні роботи), контроль виконання самостійної роботи, підсумковий (семестровий) контроль).

Рекомендована література та інформаційні ресурси. У список рекомендованої літератури доцільно включати найменування 3-5 основних підручників або навчальних посібників, які, на думку викладача, максимально повно розкривають зміст навчальної дисципліни. Інформаційні ресурси (за необхідності) мають містити нормативну базу, джерела Інтернет, посилання на сайт кафедри, навчально-інформаційний портал університету, адреси бібліотек тощо, наприклад:

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Назва освітнього компонента <i>Нормативний/вибірковий</i>	Германська філологія нормативний
Ступінь освіти Бакалавр/магістр/доктор філософії Освітня програма	Бакалавр Середня освіта. Мова і література (англійська) Середня освіта. Мова і література (німецька) Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська
Рік викладання/ Семестр/ Курс (рік навчання)	2020-2021/ I семестр / 1 курс
Викладач	Іванова О.О.

Профайл викладача	http://filolog.mdpu.org.ua/kafedra-germanskoyi-filologiyi/sklad-kafedry-germanskoyi-filologiyi/nasalevich-tamara-vasilivna/.....
Контактний тел.	066 198 69 64
E-mail:	ivanova@ukr.net
Сторінка освітнього компоненту на сайті центру освітніх дистанційних технологій МДПУ ім. Б. Хмельницького	http://www.dfn.mdpu.org.ua/course/view.php?i.....
Консультації	<i>Очні консультації:</i> щосереди, згідно графіку роботи кафедри германської філології. <i>Онлайн-консультації:</i> через систему ЦОДТ МДПУ ім. Б. Хмельницького.

1. АНОТАЦІЯ

Навчальний курс «Германська філологія» є невід’ємним складником системи підготовки викладачів та перекладачів англійської та німецької мов за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр” і є необхідною складовою вивчення таких філологічних дисциплін, як вступ до мовознавства, лексикології, теоретичної граматики та стилістики. Навчальна програма дисципліни передбачає вивчення проблем походження, розвитку й мовного складу германських мов, а також загальних закономірностей й тенденції їх розвитку.

При аналізі конкретних мовних явищ і процесів германська філологія спирається на закони загального мовознавства і постійно взаємодіє з такими лінгвістичними дисциплінами, як мовна типологія, порівняльне мовознавство, лінгвістична географія, діалектологія тощо. Крім цього, германське мовознавство широко використовує надбання різних суміжних наук, зокрема історії, етнографії, археології, фольклористики, культурології, мистецтво- й літературознавства.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Метою викладання навчальної дисципліни “Германська філологія” є формування у здобувачів навичок наочно і обґрунтовано інтерпретувати важливі лінгвістичні процеси різних періодів, які обумовили специфічну структуру англійської та німецької мови, визначати у них «історичні шари» різних епох в їх сучасній синхронічній значимості.

Завданнями курсу є дослідити утворення фонологічної, морфологічної та лексичної системи сучасних германських мов; ознайомитися з основами порівняльної фонетики та основними питаннями граматичної будови германських мов.

3. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ, ЯКІ НАБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС ОПАНУВАННЯ ОСВІТНІМ КОМПОНЕНТОМ

1. Інтегральна компетентність:

Здатність розв’язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

2. Загальні компетентності:

- здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями;
- здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

3. Фахові компетентності:

- усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ;
- здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв’язання професійних завдань.

4. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Програмні результати навчання (ПРН)

- ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати;
- організовувати процес свого навчання й самоосвіти;
- розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв’язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів;
- знати й розуміти систему германських мов, їх історію, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності;
- аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють;
- знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, вміти застосовувати їх у професійній діяльності.

5. ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Вид заняття	лекції	практичні заняття	самостійна робота
Кількість годин	16	8	21

6. ПОЛІТИКА

Політика академічної поведінки та етики:

- Не пропускати та не запізнюватися на заняття за розкладом;
- Вчасно виконувати завдання семінарів та питань самостійної роботи;
- Вчасно та самостійно виконувати періодичні контрольні завдання

7. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

7.1 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (ЗАГАЛЬНА)

Кількість годин	Тема	Форма діяльності (заняття, кількість годин)	Література	Завдання	Вага оцінки	Термін виконання
БЛОК 1. ІНДОЄВРОПЕЙСЬКА МОВНА СІМ'Я						
5	Тема 1. Індоевропейські мови	Лекція (2 год.) Самостійна робота (3 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший

						періодичний контроль)
6	Тема 2. Лінгвістичні докази місцезнаходження індоєвропейської батьківщини	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (2 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)
5	Тема 3. Історія давніх германців	Лекція (2 год.) Самостійна робота (3 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)
6	Тема 4. Давньо-германські племена та їх мови. Історія германської писемності	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (2 год.)				впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)

БЛОК 2.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГЕРМАНСЬКИХ МОВ

6	Тема 5. Історія германської філології	Лекція (2 год.) Самостійна робота (4 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)
6	Тема 6. Загальноєвропейські риси германських мов.	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (2 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)

6	Тема 7. Основні етапи розвитку германських мов	Лекція (2 год.) Практичне заняття (2 год.) Самостійна робота (2 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)
5	Тема 8. Північно-германська група мов. Західно-германська група мов	Лекція (2 год.) Самостійна робота (3 год.)	1-8			впродовж першого навчального семестру (перший періодичний контроль)

7. 2 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (ЛЕКЦІЙНИЙ БЛОК)

Тема лекції	Зміст лекції
Тема 1. Індоевропейські мови	Техніка лінгвістичної реконструкції. Індоевропейська прамова. 2. Загальна характеристика мовної сім'ї. 3. Поділ на мовні групи. 4. Докази існування індоевропейської прамови.
Тема 2. Лінгвістичні докази місцезнаходження індоевропейської батьківщини	1. „Кентум-сатем” поділ індоевропейських мов 2. Часові рамки розвитку індоевропейської цивілізації 3. Перші згадки про хетів
Тема 3. Історія давніх германців	1.Перші відомості про давніх германців 2.Класифікація германських племен 3.Велике переселення народів.

<p>Тема 4. Давньо-германські племена та їх мови. Історія германської писемності</p>	<p>1. Основні групи германських племен 2. Класифікація давньогерманських племінних мов. Латинське письмо.</p>
<p>Тема 5. Історія германської філології</p>	<p>1. Семюель Джонсон 2. Йоганн Аделунг 3. Франц Бопп 4. Размус Раск 5. Якоб Грімм 6. Олександр Христофорович Востоков 7. Герман Пауль 8. Бертольд Дельбрюк 9. Вільгельм Штрейтберг 10. Антуан Мейє</p>
<p>Тема 6. Загальноєвропейські риси германських мов.</p>	<p>1. Наголос: перехід тонічного наголосу до динамічного 2. Голосні: п'ять пар довгих та коротких 2. Способи артикуляції приголосних 3. Морфологічна структура слова 4. Особливості іменникових частин</p>
<p>Тема 7. Основні етапи розвитку германських мов</p>	<p>1. Спільні риси германського мовного ареалу 2. Динамічний наголос на перший кореневий склад, перехід і.є. короткого о в герм. короткий а 3. Германський аблаут; аблаут при утворенні форм сильних дієслів; аблаут при словотворенні</p>
<p>Тема 8. Північно-германська група мов. Західно-германська група мов</p>	<p>1. Північно-германська група мов 2. Західно-германська група мов</p>

7.3 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ)

Тема практичного заняття	Зміст практичного заняття
Лінгвістичні докази місцезнаходження індоєвропейської батьківщини	Обговорення теми. Виконання тестових завдань
Давньо-германські племена та їх мови. Історія германської писемності	Обговорення теми. Виконання тестових завдань
Загальноєвропейські риси германських мов.	Обговорення теми. Виконання тестових завдань
Основні етапи розвитку германських мов	Обговорення теми. Виконання тестових завдань

7.4 СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА (ТЕМИ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ)

Тема для самостійного опрацювання	Зміст теми
Індоєвропейські мови	Систематичні фонетичні відповідники. Принципи лінгвістичної реконструкції.
Лінгвістичні докази місцезнаходження індоєвропейської батьківщини	„Кентум-сатем” поділ індоєвропейських мов. Особливості східної та західної мовних груп.
Історія давніх германців	Історія давніх германців. Тацит про германців. Суспільний лад та традиції германських племен.
Давньо-германські племена та їх мови. Історія германської писемності	Давньогерманські пам'ятки на основі латинської писемності давньоанглійською мовою, давньонімецькою мовою та давньосаксонською мовою.
Історія германської філології	Історія германської філології

Загальноєвропейські риси германських мов.	Зміна індивідуальних парадигм на регулярні утворення. Система особових закінчень дієслів.
Основні етапи розвитку германських мов	Германський умлаут. Закон Грімма. Закон Вернера. Прикметник. Дієслово.
Північно-германська група мов. Західно-германська група мов	Значення готської мови для дослідження германських мов. Система голосних та приголосних у готській мові. Писемні пам'ятки готською мовою.

8. МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Види контролю: поточний, періодичний, підсумковий (семестровий).

Методи, які будуть використані для оцінювання результатів навчання:

- усний;
- письмовий (перший та другий періодичний контроль (контрольні роботи));
- тестовий контроль;
- практична перевірка під час практичних занять;
- контроль виконання завдань самостійної роботи (реферати, есе, презентації, творчі проекти тощо)
- підсумковий (семестровий) – екзамен.

Періодичний контроль складається з двох контрольних робіт (перший та другий періодичний контроль).

Контрольна робота включає тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання. Перша контрольна робота включає питання з тем Блоку 1. Індоевропейська мовна сім'я, друга контрольна робота - Блок 2. Загальна характеристика германських мов.

Екзаменаційний білет включає тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання з усіх тем, які входять до програми освітнього компоненту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНО ДО ВИДІВ КОНТРОЛЮ

Контроль за видами діяльності здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом поточного оцінювання знань (під час семінарських занять), контролю виконання завдань самостійної роботи (есе, презентації, творчі проекти), періодичного контролю періодична контрольна робота, екзамену. За результатами суми двох періодичних контрольних робіт, оцінки за поточний контроль та екзаменаційної оцінки виставляється підсумкова оцінка за національною, 100-бальною шкалами і ECTS.

Загальна система оцінювання курсу здійснюється згідно з Положенням про бально-накопичувальну систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у Мелітопольському державному педагогічному університеті імені Богдана Хмельницького №34/01-05 від 28. 10.2019 р.

Критерії оцінювання поточного контролю на семінарських заняттях (усне, письмове опитування):

«5» – здобувач в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові / тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«4» – здобувач достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових / тестових завдань. Здобувач здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«3» – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових / тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.

«2» – здобувач не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі розрахункові / тестові завдання. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.

Критерії оцінювання періодичного контролю

Контрольна робота включає тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання. Максимальна кількість балів – 30.

П'ять тестових завдань по 2 бали – 10 балів.

Два розгорнуті питання по 10 балів.

Розгорнуті відповіді на 2 завдання оцінюються за 10-бальною шкалою.

10-9 балів: здобувач дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної теми. Спроможний мислити нестандартно, давати оригінальне тлумачення проблем, здатність самостійно інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу..

8-7 балів: здобувач правильно і майже в достатньому обсязі дав відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з предмета, показав розуміння теми, але ще не зовсім правильно може використати знання на практиці. Має незначні помилки у викладі матеріалу.

6-5 бали: здобувач недостатньо орієнтується в матеріалі, не завжди може самостійно проаналізувати запропонований матеріал; не дає вичерпної відповіді на контенті питання.

4-3 бали: здобувач допускає суттєві помилки у викладі матеріалу, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні.

1-2 балів: здобувач не зміг викласти зміст питання, погано орієнтується в матеріалі, допускаючи при цьому суттєві неточності.

0 балів: відповідь відсутня

Критерії оцінювання підсумкового (семестрового) контролю

Підсумковий контроль з дисципліни «Германська філологія» відбувається у формі екзамену.

Екзаменаційний білет включає тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання. Максимальна кількість балів 100.

Тестові завдання 20 тестів по 2 бали.

Розгорнуті відповіді на два завдання оцінюються за 30-бальною шкалою.

25-30 балів: здобувач дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної теми. Спроможний мислити нестандартно, давати оригінальне тлумачення проблем, здатність самостійно інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

19-24 балів: здобувач правильно і майже в достатньому обсязі дав відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з предмета, показав розуміння теми. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації.

13-18 бали: здобувач недостатньо орієнтується в матеріалі, поверхово сприймає його зміст, не завжди може самостійно проаналізувати запропонований матеріал. Не здатен виділяти суттєві ознаки вивченого.

7-12 бали: здобувач допускає суттєві помилки у викладі матеріалу, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні. Допускає багато суттєвих помилок у викладенні матеріалу.

1-6 балів: здобувач не зміг викласти зміст питання, погано орієнтується в матеріалі. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого.

0 балів: відповідь відсутня.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Арсеньева М.Г., Балашова С.П., Берков В.П., Соловьева Л.Н. Введение в германскую филологию: Учебник для филологических факультетов. – М.: ГИС, 2000. – 314 с.
2. Берков В. П. Введение в германистику. - М. : Высш. шк., 2006. - 199 с.
3. Берков В. П. Современные германские языки. - М.: Астрель; АСТ, 2001. - 336 с.
4. Гамкрелидзе Т.В., Иванов В.В. Индоевропейский язык и индоевропейцы. Реконструкция и историко-типологический анализ праязыка и протокультуры. – Тбилиси, Изд-во Тбилисского университета, 1984. – 1328 с.
5. Левицький В.В., Кійко С.В. Практикум до курсу «Вступ до германського мовознавства». – Вінниця, Нова книга, 2003. – С. 16.
6. Левицький В.В. Основи германістики. – Вінниця, Нова книга, 2006. – С. 10-28
7. Мейе А. Основные особенности германской группы языков: Пер. с фр. / Под ред., с предисл. и примеч. В.М. Жирмунского. Изд. 2-е, стереотипное. - М.: Едиториал УРСС, 2003. – 168 с.
8. Хлебникова И.Б. Введение в германскую филологию и история английского языка (фонология, морфология): Учеб. Пособие. – 3-е изд., исправ. – М.: 2001. – 184 с.

ДОПОМІЖНА ЛІТЕРАТУРА

1. Мусорин А.Ю. Основы науки о языке. – Новосибирск, Новосибирское книжное издательство, 2004. – 196 с.
2. Vaugh, Albert C. and Thomas Cable. A History of the English Language. 5th Ed. - London and New York: Routledge, Taylor and Francis Group. 2003. – 448 p.
3. Reznik, R.V. and Sorokina T.S. A History of the English Language.- Moscow: Flint Publishing House. 2001. – 496 p.
4. Verba, L. History of the English Language. –Vinnytsya: Nova Knyha, 2004. – 304 p.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ

1. Гудзь-Марков А.В. Индоевропейская история Евразии // Режим доступа до статті: <http://www.whiteworld.ru/rubriki/000102/002/01010504.htm>
2. Изоглосса кентум-сатем // Режим доступа до статті: http://ru.wikipedia.org/wiki/Изоглосса_кентум-сатем
3. Малькольм Кауч: написание полуунциального письма // Режим доступа до статті: <http://www.callig.ru/practics.php?title=malkolm-semiuncial>
4. Первое германское передвижение согласных // Режим доступа до статті: <http://ru.wikipedia.org>
5. Словесное ударение // Режим доступа до статті: http://www.tula.net/tgpu/resources/yazykozn/jaz_zn_7.htm
6. Унциал, Унциальное письмо (Uncial) //Режим доступа до статті <http://www.paratype.ru/help/term/terms.asp?code=360>